

מיכה

1) מיכה פרק א פסוק א

דבר-ה' אשר הלה אל-מיכה הנפרשתי בימי יותם אחז יחזקיה מלכי יהודה אשר-חזה על-שמרון וירושלם:

52 ³	Uziah ⁶ (a.k.a. Azariah) (14:21)	3115		
		3152	Zecharyah ¹ (14:29)	6 mos.
		3153	Shalum ben Yavesh (15:10)	1 mo.
		3154	Menachem ben Gadi (15:14)	10
		3164	Pekachyah ¹ (15:22)	2
		3166	Pekach ben Remalyahu (15:27)	20
16	Yosam ⁶ (15:7)	3167		
16	Achaz (15:38)	3183		
		3186	Hoshe'a ben Eilah (17:1)	19
29	Chizkiyahu ⁶ (16:20)	3199		
		3205	Exile of the Ten Tribes	

2) תלמוד בבלי מסכת פסחים דף פז עמוד א

דבר ה' אשר היה אל הושע וגו' בימי עזיהו יותם אחז יחזקיה מלך יהודה. בפרק אחד נתנבאו ארבעה נביאים, וגדול שכולן הושע, שנאמר תחלת דבר ה' בהושע. וכי בהושע דבר תחלה? והלא ממשה עד הושע כמה נביאים! אמר רבי יוחנן: תחלה לארבעה נביאים שנתנבאו באותו הפרק, ואלו הן: הושע, ישעיה, עמוס, ומיכה.

3) עמוס פרק א פסוק א

דברי עמוס אשר-היה בלקדים מתקוע אשר חזה על-ישראל בימי עזיהו מלך-יהודה ובימי ירבעם בן-יואש מלך ישראל שנתים לפני הרעש:

4) רש"י מסכת פסחים דף פז עמוד א

(מצאתי כאן הגה"ה מלשון רבינו: ארבעה נביאים כולו כתיב בהו בימי עזיהו בר ממיכה דכתיב ביה יותם אחז יחזקיהו, ובעמוס לא כתיב אלא עזיהו, ומיהו, מיכה בימיו נתנבא אלא שכבר נתנגע, ויותם בנו שופט על הארץ, לפיכך לא נקרא על שמו, אבל שלשה היו קודם שנצטרע, בעמוס נאמר שנתים לפני הרעש וישעיה ביום הרעש, דכתיב (ישעיהו ו) ויועזו אמות הספים שרעשו עליונים לשורפו ותחתונים לבלועו כמשפט קרח ועדתו שערערו על הכהונה, ואותו היום נתנגע והושע קודם לכולן).

5) תוספות מסכת פסחים דף פז עמוד א

בימי עזיהו - נתנבאו ד' נביאים אף על גב דבמיכה לא כתיב ביה עזיהו אלא בימי יותם אחז יחזקיהו מ"מ כיון דכתיב קרא סתם י"ל שבתחלת מלכות יותם נתנבא ואז היה עדיין עזיהו חי אלא שנתנגע ומלך יותם בנו תחתיו בימיו.

6) שופטים פרק יז פסוק א

ויהי-איש מהר-אפרים ושמו מיכה:

7) רש"י מסכת סנהדרין דף קג עמוד ב

זה פסלו של מיכה - כשכתב משה את השם והשליכו על נילוס להעלות ארונו של יוסף, בא מיכה ונטלו בהחבא, והיינו דכתיב ועבר בים צרה - כשהעביר הקדוש ברוך הוא לישראל עבר מיכה עמהם שבידו השם - לעשות העגל, לישנא אחרינא: מיכה עשה פסל והביאו עמו כשעברו ישראל הים.

8) מלכים א פרק כב פסוק ח

וילאמר מלך-ישראל אל-יהושפט עוד איש-אחד לדרש את-ה' מאתו ואני שנאתיו כי לא יתנבא עלי טוב כי אם רע מיכהו בן-מלכה וילאמר יהושפט אל-יאמר המלך בן:

9) דעת מקרא מבוא לספר מיכה ד' 9

הנבואה המשותפת לישיעיהו ומיכה, אחרית הימים', ידועה לכל. וחוקרי המקרא נבוכים: מי לקח ממי? ישעיהו ממיכה הצעיר ממנו, או מה שמסתבר יותר - מיכה מישעיהו הגדול ממנו?

<https://he.wikipedia.org/מיכה> (10)

משלושה נימוקים אפשר להסיק שהיה בן המעמד הנמוך: ראשית, הוא לא מתערב כלל בענייני מדיניות, ולא מנסה להשפיע על המלכים לבצע או להימנע ממהלכים מדיניים כלשהם - זאת בניגוד לנביאים בני תקופתו כישעיהו בן אמוץ. שנית, מיכה מכנה את המעמד הנמוך בעם בתואר "עמי", ולא קורא לאנשיו בכינויים בעלי הקשר שלילי שנפוצו בקרב נביאי תקופתו, דוגמת "עניים" או "אביונים" - ומכאן אפשר להסיק שהוא עצמו חי בקרב מעמד זה. שלישית, שם אביו לא נזכר, בשונה מהושע וישעיהו.

מיכה פרק ג פסוק יב

לְכֹן בְּגִלְלָתְךָ צִיּוֹן שְׂדֵה תַחְרָשׁ וִירוּשָׁלַם עֵינֶיךָ תִּהְיֶה וְתֵר הַבַּיִת לְבָמוֹת יָעַר:

ירמיהו פרק כו פסוק יח

מִיִּכָה הַמְּוִרְשֵׁתִי הִנֵּה נִבְּאָ בִימֵי חֻזְקֵיהֶוּ מְלֶכְךָ יְהוֹדֶה וַיֹּאמֶר אֶל־כָּל־עַם יְהוּדָה לֵאמֹר כֹּה־אָמַרן ה' צְבָאוֹת צִיּוֹן שְׂדֵה תַחְרָשׁ וִירוּשָׁלַם עֵינֶיךָ תִּהְיֶה וְתֵר הַבַּיִת לְבָמוֹת יָעַר:

13) INTRODUCTION TO MICAH, Living Nach

Most of the Book of Micah deals with admonishing Israel and its leaders for their corruption and deteriorating moral standards. Micah is the first prophet to predict the destruction of Jerusalem. He also foresees that the Israelites will be exiled to Babylonia. Micah grieves over having to be a prophet in a generation when righteous people are so scarce. And, as the prophets before him, he describes events that will take place in the messianic era.

He does not remain angry forever, because He is a lover of kindness. He will once again have mercy on us. He will vanquish our iniquities and cast all our sins into the depths of the sea.

מיכה פרק ו פסוק ה - ח

(ה) עָמִי זָכַר־נָא מֵהַיָּעַץ בְּלֶקֶךְ מְלֶכְךָ מוֹאֵב וּמֵהַעֲנָה אֹתוֹ בַלְעָם בֶּן־בְּעֹר מִן־הַשִּׁטִּים עַד־הַגְּלָגֶל לִמְעַן דַּעַת צְדָקוֹת ה': (ו) בְּמֵה אֶקְדָּם ה' אֶפְרָיִם לֵאלֹהֵי מְרוֹם הָאָקֶדְמָנוּ בְּעוֹלוֹת בַּעַלְלִים בְּנֵי שָׁנָה: (ז) הִירָצָה ה' בְּאֶלְפֵי אֵילִים בְּרִבְבוֹת נַחֲלֵי־שֶׁמֶן הָאֲתָנוּ בְּכוֹרֵי פִשְׁעֵי פְרִי בְטָנֵי חַטָּאת נִפְשֵׁי: (ח) הִגִּיד לָךְ אֶדָם מֵהַטּוֹב וּמֵהַחַי' דוֹרֵשׁ מִמֶּךָ כִּי אִם־עֲשׂוֹת מִשְׁפָּט וְאַהֲבַת חֶסֶד וְהִצַּנַּע לְכַת עִם־אֶלְקִידָה: פ

תלמוד בבלי מסכת מכות דף כג עמוד ב ודף כד עמוד א

דרש רבי שמלאי: שש מאות ושלוש עשרה מצות נאמרו לו למשה, שלש מאות וששים וחמש לאוין כמנין ימות החמה, ומאתים וארבעים ושמונה עשה כנגד איבריו של אדם. אמר רב המנונא: מאי קרא? תורה צוה לנו משה מורשה, תורה בגימטריא שית מאה וחד סרי הוי, אנכי ולא יהיה לך מפי הגבורה שמענום. (סימן: דמשמ"ק ס"ק). בא דוד והעמידן על אחת עשרה, דכתיב: מזמור לדוד [ה'] מי יגור באהלך מי ישכון בהר קדשך, הולך תמים ופועל צדק ודובר אמת בלבבו, לא רגל על לשונו לא עשה לרעהו רעה וחרפה לא נשא על קרובו, נבזה בעיניו נמאס ואת יראי ה' יכבד נשבע להרע ולא ימיר, כספו לא נתן בנשך ושוחד על נקי לא לקח עושה אלה לא ימוט לעולם... בא מיכה והעמידן על שלש, דכתיב: הגיד לך אדם מה טוב ומה ה' דורש ממך כי אם עשות משפט ואהבת חסד והצנע לכת עם (ה') אלקיך. עשות משפט - זה הדין. אהבת חסד - זה גמילות חסדים. והצנע לכת - זה הוצאת המת והכנסת כלה.

מיכה פרק ז פסוק יח - כ

(יח) מִי־קָל כְּמוֹךָ נִשְׂא עוֹן וְעֵבֶר עַל־פִּשְׁעֵי לְשָׂאֲרֵי נַחֲלָתוֹ לֹא־הִחְזִיק לְעַד אֲפֹר כִּי־חָפֵץ חֶסֶד הוּא: (יט) יָשׁוּב יִרְחַמְנוּ יִכְבָּשׁ עוֹנֵתֵינוּ וְתִשְׁלַח בְּמִצְלוֹת יָם כָּל־חַטָּאוֹתֵם: (כ) תִּתְּנוּ אֶמֶת לַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתְּרָנוּ מִימֵי קְדָם: